

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **GTS Czech s. r. o.**, se sídlem Přemyslovská 2845/43, Praha 3, zastoupeného JUDr. Petrem Hostašem, advokátem se sídlem Na Struze 1740/7, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) **Česká republika – Moravský zemský archiv v Brně**, se sídlem Palachovo nám. 1, Brno, zastoupené JUDr. Martinem Machačem, advokátem se sídlem Koblížná 19, Brno, II) **Telefónica Czech Republic, a.s.**, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 23. 8. 2011, čj. ÚOHS-R123/2011/VZ-13327/2011/310-ASc, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2012, čj. 62 Af 57/2011 - 96,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 19. 5. 2011, čj. ÚOHS-S108/2011/VZ-6401/2011/510/MOn, přisvědčil zadavateli - osobě zúčastněné na řízení I), že nelze vybrat nezávisle na sobě dodavatele služeb v oblasti pevných a mobilních sítí, neboť služby v obou sítích musí být navzájem propojeny a fungovat jako celek. Úřad proto zamítl návrh žalobce podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 23. 8. 2011, čj. ÚOHS-R123/2011/VZ-13327/2011/310-ASc, zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Krajský soud rozsudkem ze dne 1. 11. 2012, čj. 62 Af 57/2011 - 96, rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Proti zrušujícímu rozsudku krajského soudu podal žalovaný (stěžovatel) blanketní kasační stížnost. Podáním ze dne 11. 2. 2013, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 2. 2013, vzal stěžovatel kasační stížnost zpět.

[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Jelikož v posuzované věci stěžovatel vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět v době, kdy o ní dosud nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, zdejší soud zastavil řízení v této věci podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil, což se v dané věci nestalo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. března 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu